

WALES

Wales (*Cymru*) maakt als constituerend land samen met Engeland, Schotland en Noord-Ierland deel uit van het Verenigd Koninkrijk.

Rond het begin van de jaartelling werd Wales bewoond door een aantal Keltische stammen. Na de verovering vanaf 48 n.Chr. door de Romeinen, bleef Wales meer dan 300 jaar onder Romeinse heerschappij. Daarna ontstonden er een aantal zelfstandige koninkrijkes, tot Wales in 1282 door Engeland werd geannexeerd. In de 19^e eeuw verengelde Wales in snel tempo, vooral in het dichterbewoonde zuiden, waar zich een belangrijke mijnbouw en industrie ontwikkelde.

Na de Tweede Wereldoorlog kwam er meer verzelfstandiging tot vanaf 1999 Wales officieel een *constituent county* van het Verenigd Koninkrijk werd.

Wales kent een eigen taal, het Welsh, dat nu nog maar door zo'n 20% wordt gesproken. Wales heeft ca. 3 miljoen inwoners, waarvan ca. 57% zich christelijk noemt, 3% andersgelovig en de rest ongelovig. In Wales gelden dezelfde *Burial Acts* als in Engeland, wat inhoudt dat graven en begraafplaatsen niet geruimd worden. In Wales kiest, net als elders in Groot-Brittannië, meer dan 70% van de bevolking voor crematie.

mynwent = begraafplaats

CARDIFF

Cardiff is de hoofdstad en tevens de grootste stad van Wales met een inwonertal van iets meer dan 350.000. Cardiff ontstond in 1093 rond het Normandische Cardiff Castle en bleef tot de 19e eeuw een kleine stad. Dankzij de industrialisatie en de steenkolenmijnen groeide de stad enorm, kreeg in 1905 stadsrechten en werd in 1955 pas de hoofdstad van Wales.

Er zijn zeven gemeentelijke begraafplaatsen in Cardiff, waarvan Cathays Cemetery uit 1859 de

oudste is en Thornhill Cemetery & Crematorium uit 1952 de jongste. Het verschil is duidelijk te zien. Op Cathays Cemetery zijn meer dan 224.000 mensen begraven, waaronder veel burgemeesters, scheepsmagnaten, adel en vele anderen, die de stad vorm hebben gegeven. Er staan nog veel oude(re) graftekens, terwijl Thornhill Cemetery velden vol met urnengraven heeft. In het eerste jaar waren er 1000 crematies, en tegenwoordig drie keer zoveel per jaar.

Cathays Cemetery

Thornhill Crematorium & Cemetery

ISLE OF ANGLESEY

Het eiland en tevens graafschap Anglesey ligt in het noordwesten van Wales en wordt door twee bruggen verbonden met het vasteland van Wales. Vlak na de noordelijke Menai Bridge ligt de plaats met de wonderlijke naam van 58 letters Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwlllantysiliogogoch (*Parochie van de Heilige Maria in het dal van de witte hazelaar bij de snelle maastroom en de parochie van de Heilige Tysilio bij de rode grot*), alleen al vanwege de lange naam

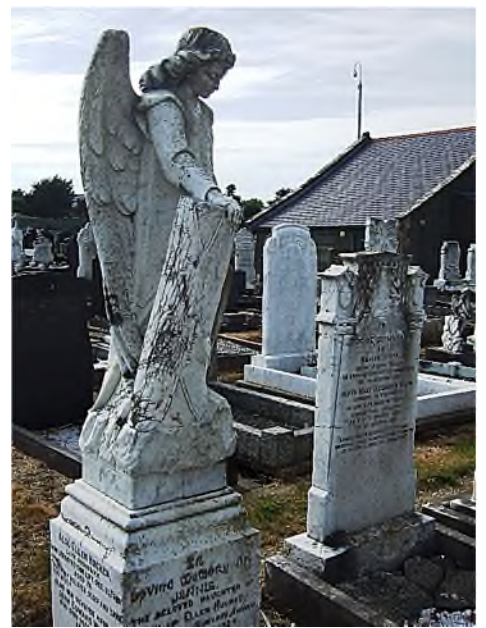
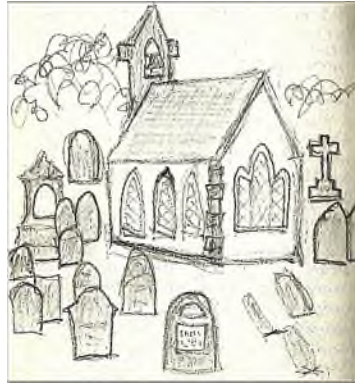
een toeristentrekker.

Helemaal in het westen ligt de stad Holyhead, vanwaar de veerboten naar Dublin vertrekken. In het noorden van Wales wordt het Welsh meer gebruikt dan in het zuiden en dat is ook te zien op de traditionele begraafplaatsen. Veel grafteksten beginnen met *Er Serchog Gof am* (in liefdevolle herinnering aan) en ook de verdere tekst is dan vaak in het Welsh. Het materiaal van veel oude grafstenen is zwarte leisteen.

Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwlllantysiliogogoch - St. Mary's Churchyard

Holyhead - Maeshyfyrd Cemetry

GWYNEDD: DOG CEMETERIES

In graafschap Gwynedd, ook in het noordwesten van Wales gelegen, liggen twee hondenbegravingplaatsen van enige faam. Het dorp Beddgelert is zelfs genoemd naar de hond Gelert: *Bedd Gelert*

= graf van Gelert. Het dorp Portmeirion is in mediterrane stijl gebouwd en om het te bezoeken moet je entree betalen. In het bos kun je ook een hondenbegravingplaats bezoeken.

Beddgelert - *Bedd Gelert*

Een eindje lopen buiten het dorp is een kleine grafheuvel te vinden, waarvan gezegd wordt dat de hond Gelert hier begraven ligt. Op het veronderstelde graf liggen twee stenen met een verklarende tekst, een in het Welsh en een in het Engels. In vertaling: *In de 13^e eeuw had prins Llewelyn van Noord-Wales een paleis in Beddgelert. Op een dag ging hij op jacht zonder Gelert 'de trouwe hond', die op onverklaarbare wijze afwezig was. Bij Llewelyn's terugkeer sprong de spijbelaar die onder het bloed zat blij tegen zijn meester op. De gealarmeerde prins haastte zich om zijn zoon te vinden en vond de wieg van de baby leeg, het beddengoed en de vloer onder het*

bloed. De uitzinnige vader stootte zijn zwaard in de zij van de hond in de veronderstelling dat deze zijn erfgenaam had gedood. De doodskreet van de hond werd beantwoord door de kreet van een kind. Llewelyn vond zijn jongen ongedeerd maar vlakbij het lijk van een enorme wolf die door Gelert was gedood. Er wordt gezegd dat de prins zoveel wroeging had dat hij nooit meer zou hebben gelachen. Hij zou Gelert hier hebben begraven.

Of dit echt het graf is, is de vraag. Waarschijnlijk is de grafheuvel in de 18^e eeuw aangelegd door een hoteleigenaar om meer toeristen naar het dorp te halen.

Portmeirion - Mynwent y Cŵn (Dogs' Cemetery)

De hondenbegravingplaats is opgericht door mrs. Adelaide Haigh, die 1870-1917 een landhuis bewoonde met als gezelschap alleen maar honden.

Op een open plek in het bos zit centraal een grote uit hout gesneden hond, omringd door oude, maar ook recente hondengrafjes.

